

[Mohr Dam.]

øerne i samme dilemma med hensyn til boligbyggeriet på de større pladser, som man er i Danmark og inden for de fleste moderne samfund, hvor befolkningens tilvækst i produktionscentrene er så stor, at nybyggeriet ikke kan følge med.

Hovedårsagen til miseren inden for boligsektoren på Færøerne er mangelen på finansiering. Spørgsmålet er følgelig, hvordan man kan få tilvejebragt den nødvendige finansiering til acceptable betingelser. Rentniveauet er helt oppe i skyerne og vanskeliggør alt byggeri såvel som hele erhvervslivet. Finansieringsspørgsmålet er således det spørgsmål, der brænder mest på.

I denne forbindelse er der særlig tale om finansieringsmidler til anskaffelse af de kostbare fabriksskibe, som det er magtpåliggende at anskaffe til komplettering af vor fiskerflåde — som det lykkedes med forenede anstrengelser at få tilvejebragt — samt om finansiering af køb eller bygning af det nødvendige antal store fragt- og passagerskibe, som det store antal skibsførere, styrmænd, maskinmestre, hovmestre og andre i fremmed tjeneste værende færøske søfolk går og venter på.

Vort land er fattigt og lille. Men vi har to meget værdifulde aktiver: havet, det vældige store hav med de ubegrænsede arbejdsmuligheder, og en skare dygtige fiskere og søfolk, der er ekspansive og mindede til at besejle havet og udnytte dets rigdomme, hvor de findes, uden hensyn til afstande, og uanset om der er tale om fiskeri eller dampskibssejlad.

Men for rigtig at kunne sætte ind på disse felter kræves der vældige investeringer, og dem magter vi færinger ikke alene.

Her er det, der åbner sig de helt store perspektiver for et broderligt samarbejde mellem det danske og det færøske folk. Vi har de langfartsmindede og dygtige fiskere og søfolk, medens man hernede vil kunne fremskaffe kapitalen — de flere hundrede millioner kroner, der kan blive tale om, ikke som tilskud, men som lån; men kapitalen må ydes til en acceptabel og forretningsmæssigt forsvarlig rente og på acceptable afdragsbetingelser. Det må indrømmes, at med hensyn til den forretningsmæssige side af sagen, afsætnings- og markedsforhold, shippingforstand m. m., har man på Fær-

øerne endnu meget tilbage at ønske, medens man fra dansk side har trådt de forretningsmæssige barnesko og er i besiddelse af den påkrævede erfaring og indsigt, som man i broderligt samarbejde vil kunne lade komme færingerne til gode.

I den mest effektive kontakt og etablering af et ekspansivt og frugtbart samarbejde mellem det danske og det færøske folk til udnyttelse af de muligheder, som havet — som her antydet — har at byde på, findes den stærkeste og måske eneste i det lange løb holdbare basis for udvikling af et varigt samhørighedsforhold, bygget på erkendelse af, at det egentlig kun er det praktiske samarbejde på lige fod, som rigtig kan skabe den uforbeholdne glæde ved og ønsket om fællesskabets bevarelse.

Jeg har med den største glæde og tilfredshed noteret mig den højtærede statsministers udtalelse vedrørende Danmarks indsats i Grønland til fordel for og højnelse af den grønlandske befolknings levestandard. Her er der ikke tale om et par hundrede millioner kroner, men om langt over en milliard kroner som kontant ydelse, der ikke skal tilbagebetales. Ydelse af nogle hundrede millioner kroner, ikke som gave, men som lån, til ophjælpning og udvikling af de færøske erhverv forekommer mig derfor ikke at være nogen utopisk tanke eller noget urimeligt ønske, men et naturligt led i bestræbelserne for at skabe gode livsmuligheder for den færøske befolkning samt de bedste relationer det færøske og danske folk imellem.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 12³⁰.

Mødet udsat kl. 11⁶.

Mødet genoptaget kl. 12³⁰.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler medlem af folketinget Mohr Dam, at han på grund af midlertidig varetagelse af offentligt hverv ikke vil kunne deltage i tingets møder i mindst 1 måned, hvorfor han anmoder om orlov fra den 12. d. m. og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.